

Η εορτή της Αγίας Σοφίας στο Ναύπλιο

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πανηγυρικά εορτάστηκε η μνήμη της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής στο ομώνυμο βυζαντινό εκκλησάκι στην παλιά πόλη του Ναυπλίου. Στον εσπερινό χοροστάτησε Ο θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου κ Καλλίνικος παρουσία του ιερέως πατήρ Διονυσίου Ταμπάκη .Ανήμερα της εορτής και στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας μέσα στα γραφικά σοκάκια της πόλης. Πρόκειται για μια εκκλησία που είναι φτιαγμένη περίπου τον 11 με 12 αιώνα μχ. Η παλαιότερη από τις σωζόμενες σήμερα εκκλησίες του Ναυπλίου είναι της Αγίας Σοφίας στον Ψαρομαχαλά του Ναυπλίου. Η εκκλησία αυτή ήταν η μόνη, που επετράπη το 1780, μετά από παρέμβαση του δραγουμάνου του Στόλου Ν. Μαυρογένους, να λειτουργεί υπέρ των 300 περίπου Ελλήνων Ορθοδόξων της πόλεως. Τότε την πλειοψηφία των κατοίκων αποτελούσαν οι Οθωμανοί, οι άλλες εκκλησίες ήσαν, όπως είπαμε υπό κατάληψη και ο εκκλησιασμός των Ορθοδόξων γίνονταν μόνον εκτός των τειχών, στην εκκλησία των Αγίων Πάντων και στην Ευαγγελίστρια της Πρόνοιας. Την εκκλησία της Αγ. Σοφίας ανακαίνισε το 1825 ο τότε φρούραρχος Ναυπλίου, ο στρατηγός Νάσος Φωτομάρας. Οι υπόλοιπες σωζόμενες παραδοσιακές εκκλησίες του Ναυπλίου είναι: της Παναγίας, της Παναγίτσας, του Αγίου Νικολάου, του Αγίου Σπυρίδωνος και

έξω των τειχών: Αγ. Τριάδος, Αγ. Πάντων κ.ά.

ΒΙΟΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑ

Σχεδόν δυο χιλιετηρίδες δεν λησμονείται και δοξάζεται η αυτοθυσία τους. Η Σοφία και οι τρεις κόρες της αρνήθηκαν να παρατηθούν από την χριστιανική τους πίστη κάτω από τη πίεση του Ρωμαίου αυτοκράτορα Αδριανού, ο οποίος προσπάθησε προσωπικά να τις πείσει να προσκυνηθούν στην θεά Αρτέμιδα. Τη τριήμερη προθεσμία, που τους ορίζει, οι ανήλικες Πίστη -; 12 ετών, η δεκάχρονη αδελφή της Ελπίδα και η εννιάχρονη Αγάπη περνούν σε προσευχές προς τον Ιησού Χριστό να τους δώσει δύναμη να αντέξουν στα βασανιστήρια, με τα οποία τις απείλησε ο αυτοκράτορας, αφού δεν ενέδωσαν στις υποσχέσεις τους να τις ανακηρύξει κόρες του και να τις βραβεύσει γενναιόδωρα.

“Αγαπημένες μου κόρες, ήρθε πια η ώρα του άθλου μας”, έδινε δύναμη με τα λόγια

της η μητέρα τους Σοφία. “Μην λυπάστε τα νεανικά σας κορμιά. Μη λυπάστε και την ομορφιά σας στο όνομα του θεού Χριστού. Μην πονάτε, ότι στερείστε από την εφήμερη ζωή για την αιώνια. Εγώ πιστεύω στον Θεό μου Χριστό, ότι Αυτός δε θα σας αφήσει στα μαρτύρια για το όνομά Του.” Όταν ήρθε η ημέρα να ξαναεμφανιστούν μπροστά στον αυτοκράτορα, τα τρία κορίτσια, ένα ύστερα από το άλλο, άντεξαν στα θανάσιμα μαρτύρια με ακλόνητη θέληση, εξυμνώντας και δοξάζοντας το όνομα του Θεού. Ο δε Σωτήρας θαυματουργά τα διατηρούσε σώα. Στο τέλος τα σφαγμένα τους κορμιά η μητέρα έθαψε σε υψηλό λόφο κοντά στην Ρώμη και έμεινε τρεις μέρες στον τάφο τους με προσευχές και ευγνωμοσύνη στο Θεό για το ότι έχει δεχθεί τα κορίτσια της δίπλα του. Εκεί που παρέδωσε και τη δική της ψυχή την τρίτη μέρα και θάφτηκε με τις κόρες της. Αυτό έγινε το 126μχ. και ήταν 17 Σεπτεμβρίου.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

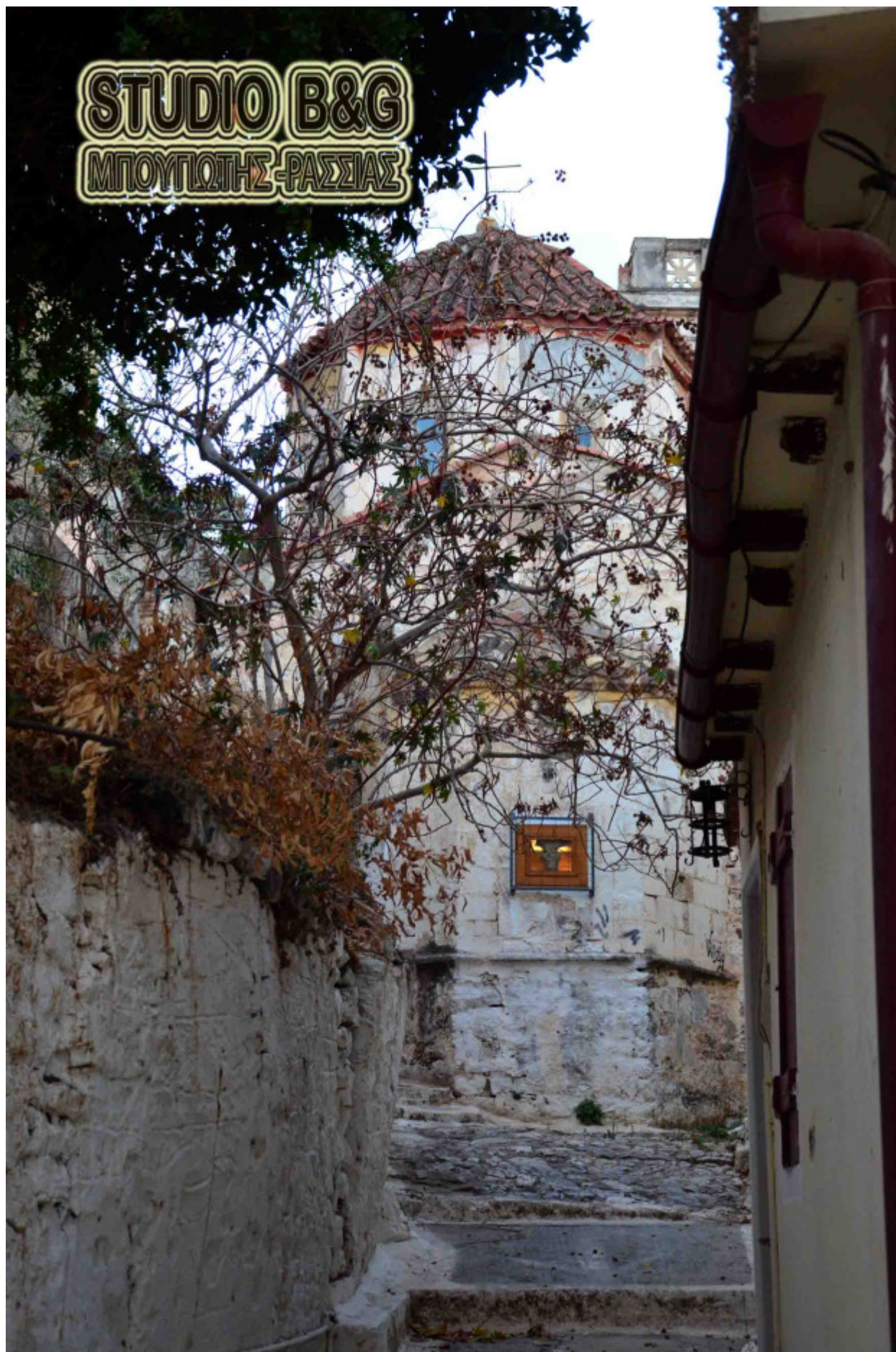

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G

ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγές: Ευάγγελος Μπουγιώτης -parapolitikaargolida.gr